

יום הכיפורים – מנחה

תורה: ויקרא יח, א וידבר יהוה אל משה עד יח, ל אני יהוה א-להיכם.

נביא: ספר יונה כולו.

יח א וידבר יהוה אל-משה לאמר:
ומליל יי עם משה למימר:

ב דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם
אני יהוה אלהיכם:
מליל עם בני ישראל ותימר להון
אנא יי אלהכון:

ג כמעשה ארץ-מצרים אשר ישבתם-בה לא תעשו
וכמעשה ארץ-כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחוקתיכם לא תלכו:
כעובדי עמא דארעא דמצרים דיתבתון בה לא תעבדון
וכעובדי עמא דארעא דכנען דאנא מעיל יתכון לתמן לא תעבדון ובנמוסיהון לא תהכון:

ד את-משפטי תעשו ואת-חוקתי תשמרו ללכת בהם
אני יהוה אלהיכם:
ית דיני תעבדון וית קימי תטרון להלקא בהון
אנא יי אלהכון:

ה ושמרתם את-חוקתי ואת-משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם
אני יהוה: {ס}
ותטרון ית קימי וית דיני דאם יעביד יתהון אנשא ייחי בהון בתי עלמא
אנא יי:

ו איש איש אל-כל-שאר בשויו לא תקרבו לגלות ערוה
אני יהוה: {ס}
גבר גבר לכל קריב בשריה לא תקרבו לגלאה עריא
אנא יי:

ז ערות אביה וערות אמה לא תגלה
אמה הוא לא תגלה ערותה: {ס}
ערות אבוי וערית אמה לא תגלי
אמה היא לא תגלי עריתה:

- ח עֲרוֹת אֲשֶׁת־אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה
 עֲרוֹת אָבִיךָ הוּא: {ס}
 עֲרִית אִמַּת אָבוֹךָ לֹא תִגְלִי
 עֲרִיתָא דְאָבוֹךָ הִיא:
- ט עֲרוֹת אַחֻזְתְּךָ בַת־אָבִיךָ אוֹ בַת־אִמְךָ מוֹלֶדֶת בֵּית אוֹ מוֹלֶדֶת חוּץ
 לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָן: {ס}
 עֲרִית אַחְתְּךָ בַת אָבוֹךָ אוֹ בַת אִמְךָ דִּילִידָא מִן אָבוֹךָ מִן אִמְאָא אוֹ מִן אִמְךָ מִן גָּבֵר אַחְרָן
 לֹא תִגְלִי עֲרִיתְהוֹן:
- י עֲרוֹת בַּת־בְּנֶךָ אוֹ בַת־בְּתוּלָתְךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָן
 כִּי עֲרוֹתְךָ הֵנָּה: {ס}
 עֲרִית בַּת בְּרַךְ אוֹ בַת בְּרַתְךָ לֹא תִגְלִי עֲרִיתְהוֹן
 אַרְי עֲרִיתְךָ אֲנִין:
- יא עֲרוֹת בַּת־אִשְׁתְּ אָבִיךָ מוֹלֶדֶת אָבִיךָ אַחֻזְתְּךָ הוּא
 לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ: {ס}
 עֲרִית בַּת אִמַּת אָבוֹךָ דִּילִידָא מִן אָבוֹךָ אַחְתְּךָ הִיא
 לֹא תִגְלִי עֲרִיתָהּ:
- יב עֲרוֹת אַחֻז־ת־אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה
 שְׂאֵר אָבִיךָ הוּא: {ס}
 עֲרִית אַחַת אָבוֹךָ לֹא תִגְלִי
 קְרִיבַת אָבוֹךָ הִיא:
- יג עֲרוֹת אַחֻז־ת־אִמְךָ לֹא תִגְלֶה
 כִּי־שְׂאֵר אִמְךָ הוּא: {ס}
 עֲרִית אַחַת אִמְךָ לֹא תִגְלִי
 אַרְי קְרִיבַת אִמְךָ הִיא:
- יד עֲרוֹת אַחֻז־ת־אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה
 אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרַב דְּדַתְךָ הוּא: {ס}
 עֲרִית אַחְבּוּךָ לֹא תִגְלִי
 לְאִתְמִיָּה לֹא תִקְרַב אִמַּת אַחְבּוּךָ הִיא:
- טו עֲרוֹת פְּלִתְךָ לֹא תִגְלֶה
 אִשְׁתְּ בְנֶךָ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ: {ס}
 עֲרִית פְּלִתְךָ לֹא תִגְלִי
 אִמַּת בְּרַךְ הִיא לֹא תִגְלִי עֲרִיתָהּ:

טז עֲרוֹת אֲשֶׁת־אֶחִידָה לֹא תִגְלֶה

עֲרוֹת אֶחִידָה הוּא: {ס}

עֲרוֹת אֶתֶת אַחִידָה לֹא תִגְלֶה

עֲרוֹתָ דֶאֱחִידָה הִיא:

יז עֲרוֹת אִשָּׁה וּבִתָּה לֹא תִגְלֶה

אֶת־בִּת־בְּנֹתָ וְאֶת־בִּת־בָּתְּלָהּ לֹא תִקַּח לְגִלּוֹת עֲרוֹתָהּ שְׂאֵרָה הִנֵּה זְמַה הוּא:

עֲרוֹת אֶתְמָה וּבִרְמָה לֹא תִגְלֶה

יְת בַת בְּרָה וְיְת בַת בְּרָמָה לֹא תִסַּב לְגִלְאָה עֲרוֹתָה קָרִיבֵן אֲנִי עֵצַת חֲטָאִין הִיא:

יח וְאִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ לֹא תִקַּח

לְצָרָר לְגִלּוֹת עֲרוֹתָה עֲלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ:

וְאֶתְמָה עִם אֶחָתָהּ לֹא תִסַּב

לְאֶעְקָא לָהּ לְגִלְאָה עֲרוֹתָה עֲלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ:

יט וְאֶל־אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָהּ

לֹא תִקְרָב לְגִלּוֹת עֲרוֹתָהּ:

וְלֹא־תִתְמָה בְּרִיחוֹק סְאוֹבְתָהּ

לֹא תִקְרָב לְגִלְאָה עֲרוֹתָהּ:

כ וְאֶל־אִשָּׁת עַמִּיתָהּ לֹא־תִתֵּן שְׂכָבְתָהּ לְזָרַע

לְטְמֵאָה־בָּהּ:

וּבְאֶתֶת חֲבֵרָהּ לֹא תִתֵּן שְׂכָבְתָהּ לְזָרַע

לְאֶסְתַּאֲבָא בָּהּ:

כא וּמִזְרַעָהּ לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לְמַלְךְ

וְלֹא תִחַלֵּל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיהָ אֲנִי יְהוָה:

וּמִזְרַעָהּ לֹא תִתֵּן לְאֶעֱבָרָהּ לְמוֹלָךְ

וְלֹא תִחַל יְת שְׂמָה דְאֶלְהָהּ אֲנָא יי:

כב וְאֶת־זִכָּרָהּ לֹא תִשְׁכַּח מִשְׁכַּבִּי אִשָּׁה

תוֹעֵבָה הוּא:

וְיְת דְּכוּרָהּ לֹא תִשְׁכַּח מִשְׁכַּבִּי אֶתְמָה

תוֹעֵבָה הִיא:

כג וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא־תִתֵּן שְׂכָבְתָהּ לְטְמֵאָה־בָּהּ

וְאִשָּׁה לֹא־תִעַמְד לְפָנֶיהָ בְּהֵמָה לְרִבְעָה תִבָּל הוּא:

וּבְכָל בְּעִירָהּ לֹא תִתֵּן שְׂכָבְתָהּ לְאֶסְתַּאֲבָא בָּהּ

וְאֶתְמָה לֹא תִקּוּם קָדָם בְּעִירָהּ לְמִשְׁלַט בָּהּ תִבָּלָה הוּא:

כד אל־תטמאו בכל־אלה

כי בכל־אלה נטמאו הגוים אשר־אני משלח מפניכם:

לא תסתאבון בכל אליו

ארי בכל אליו אסתאבו עממיא דאנא מגלי מן קדמיכון:

כה ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה

ותקא הארץ את־שביה:

ואסתאבת ארעא ואסערית חובה עליה

ורוקינת ארעא ית יתבהא:

כו ושמרתם אתם את־חקתי ואת־משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה

האזרח והגר הגר בתוכם:

ותטרונו אתונו ית קימי וית דיני ולא תעבדון מכל תועיבתא האליו

יציביא וגיוריא דיתגירונו ביניכון:

כז כי את־כל־התועבת האל עשו אנשי־הארץ אשר לפניכם

ותטמא הארץ:

ארי ית כל תועיבתא האליו עבדו אנשי ארעא דקדמיכון

ואסתאבת ארעא:

כח ולא־תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה

כאשר קאה את־הגוי אשר לפניכם:

ולא תרוקין ארעא יתכון בסאו־ביכון יתה

כמא דרוקינת ית עממיא דקדמיכון:

כט כי כל־אשר יעשה מכל התועבת האלה

ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם:

ארי כל דיעביד מכל תועיבתא האליו

וישתיצון נפשתא דיעבדן מגו עמהון:

ל ושמרתם את־משמרתמי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם

אני יהוה אלהיכם: {פ}

ותטרונו ית מטרת מימרי בדיל דלא למעבד מנמוסי תועיבתא דאתעבידא קדמיכון ולא תסתאבון בהון

אנא יי אלהכון: